

Pedagogisch plan

1. Inleiding

‘Als u een huis bouwt, moet u het dak voorzien van een balustrade; anders bent u aansprakelijk wanneer iemand eraf valt.’ Deuteronomium 22:8

Wij hebben een gemeente waarin bijzonder veel kinderen aan onze zorg worden toevertrouwd. Met name op de zondagen in ons gebouw maar ook door de week zijn er activiteiten met kinderen van leden en gasten van onze gemeente en soms spelen die activiteiten zich ook buiten ons gebouw af. Wat een voorrecht en wat een eer dat wij vanuit het kinderwerk met de kinderen op mogen lopen en ze mogen helpen bij het leren kennen van Jezus en het kiezen voor Hem. Daarmee ligt er een grote verantwoordelijkheid bij ons. Misschien denken we dan vooral aan de geestelijke kant daarvan. Terecht; het is onze verantwoordelijkheid om de kinderen de juiste weg te wijzen. En wanneer je ervoor kiest binnen SPRING werkzaam te zijn willen we ook dat je ervoor gaat de kinderen Jezus voor te leven als de enige weg tot de Vader en dus tot behoud! Deze grote en belangrijke taak delen jullie met jullie team en, heel belangrijk, met het thuisfront van het kind. Maar er is nog een belangrijke verantwoordelijkheid.

In een groter groeiende gemeente en in een groot gebouw zoals dat van ons wordt het steeds belangrijker om afspraken te maken over veiligheid en voorzorgsmaatregelen te treffen waar nodig. Er worden voorzieningen getroffen, al dan niet op voorschrift van de overheid, om calamiteiten te voorkomen en om wanneer zich toch een calamiteit voordoet goed te kunnen handelen. Wij als kinderwerk dragen hierbinnen een speciale verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het kind. We zijn ervan overtuigd dat, wanneer jij gaat voor Jezus en met en voor Hem leeft, je ook wilt gaan voor de veiligheid van de aan jouw zorg toevertrouwde kinderen. Voor de veiligheid in en om het gebouw hanteren de BHV-ers van de Stadskerk veiligheidsvoorschriften en ontruimingsplannen waar ze ons regelmatig over bijpraten en wat we zo nu en dan zullen oefenen. Zij zijn tijdens onze activiteiten onze hulp bij ongevallen. Daarnaast vinden we het van groot belang om voor SPRING, het kinderwerk van de STADSKERK, een plan op te stellen dat dient ter bevordering van het pedagogisch klimaat tijdens de ontmoetingen met de kinderen. Daarmee beschermen we de veiligheid van zowel de kinderen als de werkers en creëren we een omgeving waar het kind gezond kan bewegen en ontwikkelen. Het algemene plan zoals het er nu ligt is af en klaar om te gebruiken maar heeft tegelijk een uitnodiging aan jullie allemaal in zich om waar nodig jullie input te leveren. Wekelijks hebben kinderwerkers de verantwoordelijkheid over een groep kinderen. De kinderen voelen zich veilig in ons gebouw en bij onze mensen. Aan ons om dat gevoel waar te maken, door middel van heldere regels, zoals in bovenstaand vers in Deuteronomium.

Hoofd Kinderen
Michelle Veldman
E_michelle.veldman@destadskerk.nl
T 06-28836062

2. Ordehandhaving en Bemoediging

2.1 Gedragscode

Om een prettige en veilige sfeer te bevorderen in de diverse groepen binnen ons kinderwerk, willen we de kinderen graag bemoedigen in dat wat ze goed doen, en remmen in gedrag dat storend, kwetsend of onveilig is. Onze gedragscode (zie bijlage) is hierbij uitgangspunt. Elke (leeftijds) groep zal, met deze gedragscode als basis, een eigen uitwerking maken die past bij de leeftijd.

2.2 Belonen

We bemoedigen de kinderen graag in wie ze zijn en kiezen ervoor om gewenst gedrag te belonen. Bemoedigen en belonen mag altijd en door iedereen.

Dit doen we door:

1. **Alle kinderen persoonlijk te begroeten.** We noemen ze bij naam en geven ze bv een high five of een schouderklopje! Doel: met ieder kind contact maken! Waarom: we willen dat ieder kind zich gezien en gekend weet.
2. **Het geven van complimentjes.**
Benoem duidelijk welk gedrag je complimenteert, bijvoorbeeld: "Wat goed dat je anderen betreft bij het spel.", "Wat moedig dat je hardop durft te bidden.", "Wat fijn dat je me meehelpt met het drinken klaarzetten.", "Ik vind het super dat je zo goed meezingt!"

2.3 Corrigeren

Alle werkers mogen corrigeren. Corrigeren vindt nooit plaats vanaf het podium. Degene die voor de groep staat hoeft de groep of de individuen in een groep niet aan te spreken. Dit doen de werkers die tussen of naast de kinderen zitten.

Wanneer een kind één van de regels, van de gedragscode die geldt voor zijn of haar groep, overtreedt dan hanteren we het volgende stappenplan:

1. Je spreekt het kind aan en benoemt het concrete gedrag én wat je van het kind verwacht. De 'ik' boodschap is hierin erg helpend. Bijvoorbeeld: "ik hoor je steeds praten terwijl Anna aan het vertellen is, ik wil dat je daarmee stopt en dat je gaat luisteren naar het verhaal van Anna." Wanneer nodig neem je het kind even apart en geeft aan waarom je het gedrag vervelend vindt.
2. Je mag ervan uitgaan dat twee keer aanspreken voor een kind voldoende moet zijn om het ongewenste gedrag te veranderen. Houdt dit gedrag dan nog steeds aan loop dan (of bel) naar dagleider of je taakgroep leider. Deze persoon benoemt nogmaals aan het kind wat er storend is aan het gedrag én wat van hem/haar wordt verwacht. Daarbij wordt er aangegeven dat wanneer het kind weer hetzelfde negatieve gedrag vertoont, de ouders worden geroepen. Vervolgens zit het kind korte tijd aan de kant. (de duur is afhankelijk van de leeftijd) Daarna mag het kind weer meedoen met de groep.
3. Wanneer het gedrag zich daarna nog eens herhaalt herhaal je de vorige stap. De dagleider of taakgroep leider zal dan actie ondernemen om de ouder(s) erbij te halen en het kind aan hen over dragen.

Bij de volgende activiteit is het kind, normaal gesproken, weer welkom. In zeldzame gevallen zal er besloten worden om het kind de toegang tijdelijk te ontfeggen. Dit zal altijd vooraf met de ouders/verzorgers besproken worden.

3. Protocol (na)zorg kinderen

3.1 Stap 1: Vertrouwen en veiligheid creëren

Zoals we in de inleiding al aangaven is het, om recht te doen aan de behoeften van kinderen, belangrijk om een voor hen veilige en vertrouwde omgeving te creëren. Pas wanneer hierin voorzien is, zullen kinderen een vertrouwensrelatie aangaan met hun kinderwerkers. Naast liefde voor Jezus en kinderen, zijn duidelijkheid en structuur een belangrijke voorwaarde voor een veilige en vertrouwde omgeving. Onze gedragscode en omgangsvormen (zie bijlage) maar ook de structuur van de invulling van onze programma's helpen daarbij. Een belangrijke taak is hierin weggelegd voor jou als kinderwerker. Jullie werken nauw samen met de kinderen en staan heel direct met ze in contact. Jullie zijn een voorbeeld voor de kinderen, in het navolgen van Jezus maar ook in het naleven van gemaakte afspraken. Jullie zijn dé aangewezen personen om de kinderen te stimuleren en te motiveren om jullie voorbeeld te volgen! Stel je open voor de kinderen, dan kan er relatie ontstaan. Dat kan bijvoorbeeld door interesse te tonen, grappjes te maken, grenzen bij de kinderen te ontdekken en te handhaven, ze te helpen, met ze te bidden, ze te bemoedigen.

3.2 Stap 2: Een kind zoekt hulp

Als er vertrouwen ontstaat dan kan het voorkomen dat een kind zich meer gaat openstellen. De mogelijkheid bestaat dat het met een hulpvraag komt met betrekking tot zijn/haar persoonlijk leven en/of thuissituatie. Deze hulpvragen kunnen zeer uiteenlopend van aard zijn.

- Lichamelijk gebied: pijn (door vallen), ziekte (van zichzelf of mensen om zich heen), lichamelijke veranderingen in puberteit, enz.
- Geestelijk gebied: vragen over God, twijfels en vragen over de zin van het leven, zonden belijden, hoe leef je als kind van God, enz.
- Sociaal gebied: Scheiding, relatie met ouders, broertjes en zusjes, vriendschap, pesten, misbruik, verwaarlozing, enz.
- Emotioneel gebied: wie ben ik?, zelfbeeld, emotionele gevolgen na gebeurtenissen op andere gebieden, enz.

Door de gebedskaarten die we gebruiken in groep 3t/m8 kunnen hulpvragen aan God ook hulpvragen aan jou als kinderwerker worden.

3.3 Stap 3: Ga met het kind in gesprek

Wat heel belangrijk is bij de hulpvraag van een kind is: aandachtig luisteren! Hierdoor laat je merken dat je het kind belangrijk vindt en zijn/haar probleem serieus neemt. Ook wanneer dit gaat om iets dat misschien niet zo belangrijk lijkt, zoals een ziek konijn. Goed luisteren zorgt er daarnaast voor dat je de hulpvraag meer helder krijgt. Zoek een rustige plek op waar je rustig kunt praten, maar waar anderen jullie wel kunnen zien. Dit laatste is ter bescherming van zowel het kind als de kinderwerker en terug te vinden in onze gedragscode.

Hoe voer je een goed gesprek?

- Maak oogcontact
- Neem een luisterhouding aan
- Bevestig wat gezegd wordt door ja of nee te zeggen
- Vraag door (bewaak hierbij wel de grenzen van het kind en van jezelf; het kind hoeft niks te zeggen wat hij/zijn niet wil vertellen. Vraag bij heftige zaken als bijvoorbeeld seksueel misbruik niet naar details. Richt je op het kind en niet op zijn/haar probleem)
- Bid tijdens het gesprek dat God je wijsheid en inzicht zal geven
- Vraag of je ook met het kind mag bidden

- Beloof geen geheimhouding maar beloof wel dat je zorgvuldig en vertrouwelijk met de hulpvraag zal omgaan.

3.4 Stap 4: Onderneem Actie

In de meeste gevallen is het voldoende dat het kind met jou zijn/haar verhaal heeft kunnen delen en dat er voor hem/haar is gebeden. Vaak is het wel heel fijn wanneer jij er nog eens op terugkomt bij het kind. Nog eens vraagt hoe het nu gaat.

In sommige gevallen wordt er meer actie van je verwacht. Probeer dit goed in te schatten.

1. Schakel bij twijfel altijd hulp in en blijf er niet alleen mee lopen.
2. Stel aan het kind voor om direct samen naar de taakgroep leider te gaan of ga alleen.
3. Vertel het verhaal.
4. Besluit samen hoe verder te handelen, de taakgroep leider meldt dit bij het Hoofd Kinderen. Zij kan hierin begeleiden of advies geven.
5. Eventuele vervolgstappen:
 1. Bijna altijd; direct contact met ouders
 2. Hulpvragen bij stichting Chris (078-6312300)
 3. Contact met één van de vertrouwenspersonen van de Stadskerk;
(vertrouwenspersoon@destadskerk.nl)
 4. In ernstige gevallen een melding maken bij het Advies en Meldpunt Kindermishandeling (0900-1231230).

4. (Na)Zorg kinderwerkers

4.1 Hulpvragen van kinderwerkers

Het kan zijn dat je geconfronteerd wordt met je eigen emoties wanneer je intensief optrekt met de kinderen in het kinderwerk. Dat kan van alles zijn. *Frustratie* doordat kinderen niet lijken te begrijpen wat jij ze wil leren. *Onmacht* doordat ze niet doen wat jij wil. Maar je kunt ook radeloos worden van hulpvragen of verhalen die je hoort. Diezelfde verhalen kunnen je terugbrengen in de pijn en het verdriet uit je eigen kindertijd of in het hier en nu.

Het is voor jezelf en voor de voortgang van je groep belangrijk dat je hier niet mee blijft lopen. Dat is niet gezond voor je en ze kunnen je belemmeren in je taak. Deel het met je taakgroep leider of in je hele team wanneer dat veilig is en er vertrouwen heerst. Praat met ze, laat voor je bidden en zoek samen naar oplossingen. Durf je dit niet aan neem dan hiervoor contact op met de hoofd kinderen, Michelle Veldman (E michelle.veldman@destadskerk.nl; T 06-28836062).

4.2 Rapportages

Om op de hoogte te blijven van het pedagogisch klimaat in de groep en andere werkers te informeren bevelen we sterk aan om een kort verslag van je groep te maken na elke dienst of activiteit. Zo hou je elkaar op de hoogte van het reilen en zeilen in de groep, sta je niet voor verrassingen en kan jouw taakgropleider ook beter biddend achter jouw groep staan en eventueel vroegtijdig hulp bieden of ingrijpen.

Bij het schrijven over je groep in het algemeen en/of kinderen in je groep in het bijzonder is het altijd raadzaam voor ogen te houden dat het kind en de ouders het mogen lezen. Het doel van wat je schrijft moet zijn: ik wil de ander dienen en verder brengen en ik wil er zelf, indien nodig, van leren.